

§ 620.

Under Arrestsagen paakendes det, om Arresten er lovlig gjort. Er Rets sag i Anledning af den paagældende Fordring svævende, og Arrestsagen ikke behandles i Forbindelse med Hovedsagen, kunne Indsigelser mod Fordringens Rigtighed ikke fremføres under Arrestsagen.

§ 621.

Arresten kan ophæves saavel ved Dommen i Arrestsagen som ved Dommen i Hovedsagen.

Arresten bortfalder først, naar Ankefristen for den Dom eller Kendelse, hvorved den kendes ugyldig, er udløben, uden at Anke eller Besværing til højere Ret er iværksat, medmindre andet er bestemt i Dommen eller Kendelsen.

§ 622.

Forsømmer Arrestrekvirenten den ham ifølge det foregaaende paahvilende Forpligtelse til inden de i § 617 ommeldte Frister at begynde Arrestsag eller Sag i Anledning af Fordringen, eller afvises eller hæves nogen af disse Sager, kan Arresten fordres ophævet, dog uden at Arrestrekvirenten af denne Grund er udelukket fra igen at gøre Arrest for den samme Fordring.

§ 623.

En paalagt Arrest kan i det hele eller for en Del ophæves af Sysselmanden paa Grund af Omstændigheder, som ere indtrufne efter Arrestens Foretagelse. Paa Grund af formelle Fejl ved Forfølgningssagen kan Arresten kun fordres ophævet i Medfør af § 622.

Forinden Arresten ophæves, skal Sysselmanden saa vidt muligt give Arrestrekvirenten Lejlighed til at ytre sig, medmindre Grunden til Ophævelsen er Udelblivelse med de anordnede Underholds- og Varetægtspenge.

Imod Sysselmandens Beslutning kan der, hvad enten den gaar ud paa at ophæve Arresten eller nægte dens Ophævelse, iværksættes Besværing til Retten i Overensstemmelse med Reglerne i Kap. 48.

Sysselmandens Ophævelsesdekret kan ikke hindres fra at træde i Virksomhed ved Indbringelse af saadan Besværing.

§ 624.

Befindes en Arrest i det hele ulovlig, enten fordi den Fordring, for hvilken den er iværksat, ikke ved endelig Dom findes grundet hverken i det hele eller for en Del, eller fordi Arresten selv, bortset fra Fordringens Rigtighed, lider af Mangler, som medføre dens Ugyldighed, og som kunde have været undgaaede af Arrestrekvirenten ved fornøden Agtpaaivenhed, er Arrestrekvirenten pligtig at yde den, hos hvem Arresten er gjort, Erstatning for Tab, Tort og Kreditspilde. Befindes Arresten ulovlig for en Del, er Arrestrekvirenten pligtig at erstatte den, hos hvem Arresten er gjort, det særlige Tab og den særlige Kreditspilde, som maatte være en Følge af, at der er blevet givet Arresten en for stor Udstrækning.

Bortfalder eller ophæves en gjort Arrest paa Grund af efterfølgende Omstændigheder, tilkommer der den, hos hvem Arresten er gjort, Erstatning for Tab, Tort og Kreditspilde, naar det maa antages, at Arresten, om den var bleven behørig forfulgt og holdt ved Magt, vilde have medført saadant Ansvar.